

Ara cal anar-hi seriosament

written by Fredi Bentanachs | 22 de desembre de 2016

Tot just fa cinc anys varem començar a meravellar al món amb mobilitzacions massives amb centenars de milers de persones. Més de dos milions de catalans sortiren als carrers a reivindicar la independència de la nació catalana. Varem fer un referèndum d'autodeterminació rebaixat, per por, a una consulta i guanyat àmpliament pels independentistes després d'un paripé penós entre partits (si llista única o tres llistes). No hi tornarem. Varem dir què faríem unes eleccions plebiscitàries definitives que serien el referèndum i que es guanyaven amb escons. La ONU avala escons i punt. Les dues candidatures independentistes JxSí+CUP varen treure majoria absoluta 72 escons. Tocava un altre paripé partidista absurd, el primer per culpa del format de les llistes electorals: un any perdut. El segon pel no a Mas: un altre any perdut. Després tocava anar a les espanyoles per allò de fer-ho bé i el ridícul d'Homs amb el fracàs del pacte amb el PP per aconseguir grup propi, una humiliació brutal al catalanisme i la riota del Congrés.

Com que seguim cercant la quadratura del cercle, callem en front les imputacions al govern de Mas per fer el 9N. Imputacions a dojo contra alcaldes regidors i ajuntaments per fer cas al poble. I la cirereta la demanda d'inhabilitació a la Presidenta del Parlament, Carme Forcadell.

A més de la xenofòbia feixista per part d'un ampli ventall del poble espanyol contra els catalans, amb amenaces, insults a la llengua, tuits cridant a matar catalans, amb el silenci ignominiós de la justícia. La deriva perillosa dels esdeveniments per part de l'unionisme feixista i el lerrouxisme botifler del PSC i CSQP/BEC, no només és una vergonya, sinó que és denunciabile al TPI.

Dit això, sembla ser, que l'actitud de JxSí/CUP, llevat

d'honroses excepcions, front als atacs, és d'una passivitat exasperant. El derrotisme i la prudència en què tertulians i periodistes, alguns reconeguts independentistes és exasperant. Una cosa és no caure en provocacions, l'altra és deixar-se dominar.

Prou bonisme, cal netejar de lerrouxistes i botiflers les institucions, començant per la CCMA, on encara hi ha un autonomisme que put seguint el boicot total. Retirar subvencions al grup Godó i al Periodico per llurs maquiavèliques i dogmàtiques posicions contra el procés des del principi. Depurar cossos com Mossos d'Esquadra el director dels quals encara és el que va nomenar l'Espadaler. També el TSJC, caldria denunciar els jutges clarament unionistes, les associacions empresarials que obertament critiquen la Generalitat mermant llur autoritat i pretenent desmotivar al poble amb les seves institucions.

I sobretot aturar els atacs entre militants i simpatitzants de JxSí i la CUP amb insults greus a la xarxa d'uns i altres que malgrat ser pocs tenen molt ressò mediàtic i fan mal. Cal enterrar per sempre més el pensament autonomista i creure més en el poble. La independència és aquí. Espanya ja no té res a fer, pensament positiu sense fisures i amb el NO hi ha res a dir fora del dia del referèndum. I com que aquest, com hem vist, és utopia, responguem als atacs espanyols amb la contundència de la DUI.

A Espanya ja no hi han pensions ni treball, només corrupció, mentides i repressió. És qüestió de deixar de banda els cants de sirena de l'Operació Diàleg, engegada per Madrid. Ferms amb el NO, tot és mentida. La xenofòbia contra tot lo català per part espanyola així ens ho ensenya.

S'ha acabat el bonisme. Fins ara, estoicament, hem aguantat en silenci i nervis els errors dels nostres (JxSí+CUP), ara ja no. El poble exigim unitat d'acció. Aprovar els pressupostos i llei de transitorietat jurídica i prou debats estèrils.

Senyors, aquests pressupostos, si guanyem el RUI o fem la DUI, quedaran anul·lats per les eleccions constitucionals. Per tant, segons com, no seran per més enllà del proper estiu.

Tal i com va la judicialització de la política, l'única opció serà la DUI. Per tant, el poble majoritari exigeix valentia política i proclamar-la. Al poble mai l'hi ha tremolat el pols. Enfront dels atacs en tots els àmbits de l'estat espanyol unitat d'acció i ferma.

Donec perficiam.